

РЕШЕНИЕ

№ 8705

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Николинка Бузова**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1079** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „УАКС ТЕХ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Е. И. Дога, чрез адв. П. К., срещу Решение от 10.11.2023 г., постановено по НАХД № 15779 по описа за 2022 година на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 4953/20.10.2022 г., издадено от вр.и.д. Председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на основание чл. 62, ал. 1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти на дружеството-касатор е наложена имуществена санкция в размер на 17 245 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1 от ЗЗНН.

В касационната жалба се твърди, че оспореното решение е неправилно, и необосновано, постановено в противоречие с доказателствата и действителната фактическа и правна обстановка. Излагат се съображения за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при съставяне на АУАН и издаване на НП. Счита, че нарушението следва да бъде квалифицирано по чл. 28 ЗАНН, поради това, че макар извън законоустановения срок дружеството е изпълнило задължението си. Излага още, че наложената имуществена санкция е несъразмерна на извършеното нарушение и е наложена без съобразяване на конкретните

обстоятелства по случая, а именно, че определеният резерв е създаден. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

В съдебно заседание касаторът - „УАКС ТЕХ“ ЕООД, се представлява от адв. К., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът - Председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси”, редовно призован, се представлява от процесуален представител юрк. П., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Представя писмена защита и моли за присъждане на разноски.

Представителят на СГП, прокурор Д., изразява становище за правилност на решението на СРС.

Административен съд София-град, I-ви касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

СРС е установил от фактическа страна, че дружеството за периода 01.07.2022 г.-30.06.2023 г. е било задължено лице по смисъла на чл. 23, ал.2 ЗЗНН вр. с т.11 на §1 от д.р. ЗЗНН - вписано под № 223 в Регистъра на задължените лица по ЗЗНН. Дружеството през 2021 г. е осъществявало на територията на страната внос на парафинови восъци, продукт, посочен в гл. 3.4. - НЕФТ от Приложение А към Регламент /ЕО/ 1099/2008, съответно в т.3.3.22. - Парафинови восъци.

При извършена проверка на 31.08.2022 г. проверка въз основа на заповед на директора на ТД ДР [населено място], било установено, че дружеството не е създадо ниво на определените му запаси в размер на 34.490 тона котелно гориво до 01.07.2022 г. и не ги е вложило за съхранение в складове. Проверката била обективирана в протокол. Съставен е АУАН № 1609/31.08.2022 г., и въз основа на АУАН било издадено и оспореното НП № 4953/20.10.2022 г., издадено от вр.и.д. Председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси”, с което на основание чл. 62, ал. 1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти на дружеството-касатор е наложена имуществена санкция в размер на 17 245 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1 от ЗЗНН. За да постанови решението си, въззивният съд е установил, че събраните в хода на съдебното дирене доказателства изцяло подкрепят констатациите на административнонаказващия орган. Установил, че НП е издадено от компетентен орган и в предписаната от закона форма, като в хода на проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Направен е извод, че при издаване на процесното НП ответникът правилно е приложил материалния закон. Изложени са мотиви и досежно отсъствието на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Настоящият касационен състав, като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира следното:

Решението е правилно.

Обсъдени са събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, като е

изведен правилен извод за съставомерност на деянието и за доказано авторство от страна на санкционираното дружество. Решаващият съд е формирал изводите си след преценка на доказателствата. Преценката е всеотрасна и обективна и не води до различен резултат при касационната проверка. Решението е постановено в съответствие с приложимите материално-правни норми.

Неоснователни са наведените пред настоящата инстанция възражения, че при съставяне на АУАН и издаване на НП били допуснати съществени процесуални нарушения, които не били взети предвид от СРС. Според настоящата инстанция, преценката на въззивния съд, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, е правилна. В случая АУАН и НП отговарят на изискванията към формата и съдържанието им, въведени с чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Както в АУАН, така и в НП е направено достатъчно подробно и ясно описание на нарушението и фактическите обстоятелства, при които то е извършено, поради което не се е стигнало до неразбиране от страна на дружеството за какво го санкционират, съответно не е нарушено по никакъв начин правото му да организира и осъществи защитата си в пълен обем. Налице е и пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовите разпоредби, които са били нарушени, а приложената от административно-наказващия орган санкционна норма съответства на установеното нарушение.

Не се споделят от касационната инстанция доводите на касатора относно нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. По делото е представено нотариално заверено пълномощно от 04.08.2021 г. от управителя на дружеството, с което трето лице е упълномощено да представлява дружеството. Според чл. 40, ал. 1 от ЗАНН актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, а според чл. 43, ал. 1 от ЗАНН актът се подписва от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, и се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си. Тълкуването на тези процесуални норми води до извода, че прилагането им има за цел осигуряването на възможността на нарушителя да се запознае непосредствено с тази констатация, направена в учредяващия производството акт с оглед правото му на защита. В процесния случай е налице особеност - претендиращият нарушител не може да извърши деяние, тъй като е юридическо лице, което не обективира осъзнати и волево проявени действия, а чрез отговорните в персонално отношение лица, които формират осъзнати и волеви действия не изпълнява вменено му нормативно задължение - арг. от чл. 83 от ЗАНН. През призмата именно на тази особеност и предвид целта на институтите по чл. 40 и 43 от ЗАНН следва да се установи от съда дали в ситуация като процесната - установяване на нарушение в присъствието на пълномощник на юридическо лице, който е и подписал като получил акта за установеното нарушение нарушава или не посочените разпоредби. АУАН представлява документ, който е адресиран до дружеството, получен е от него и съответно е подписан от негов пълномощник. Поради това оплакването на касатора за неправилност на решението заради неправилна преценка за спазването от АНО на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, е неоснователна. В крайна сметка, институтът на връчването на акта за нарушението, респ. на съставянето му в присъствието на посочения нарушител цели постигането на обективност и едновременно с това осигуряването на определен обем от процесуални

права на нарушителя, които са елемент от правото му на защита, като в процесния случай тези цели са постигнати.

Следователно административното производство в тази му част се е развило съобразно избора от нарушителя начин, същият е имал възможност да упражни правата си, като начина на участието му в административното производство и представителството му пред органа е избран от самия него, съответно допуснатите от него несъответствия със законовите изисквания не могат да бъдат източник на права за него. Ето защо, предвид горното, обосновано и в съответствие с доказателствата по делото, въззивният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са налице процесуални пороци, т.е. не са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в предявяване и връчване на АУАН на лице без представителна власт, в нарушение на разписаната процедура по чл. 43 от ЗАНН, което да опорочава изначално образуваното административно - наказателното производство и да представлява формална предпоставка за отмяна на процесното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

От събраните в съдебното производство доказателства, обсъдени в мотивите на съдебното решение, съдът правилно е приел, че извършеното от касатора деяние покрива фактическия състав на нарушението по чл. 17, ал. 1 от ЗЗНН, описано в АУАН и НП. Разпоредбата въвежда задължение задължените лица ежегодно до 1 юли да създадат определените им нива на запаси за извънредни ситуации по видове и количества в съответствие с определеното им ниво по чл. 12, ал. 1.

Безспорно е установено по делото, че дружеството-касатор „УАКС ТЕХ“ ЕООД има качеството задължено лице и е вписано в Регистъра на задължените лица по ЗЗНН за периода 01.07.2022 г.-30.06.2023 г. Към датата на извършване на проверката от служителите на ТД ДР-С. - 31.08.2022 г. дружеството не е удостоверило създаването и влягането на определените нива на запаси за извънредни ситуации. Нарушението е формално и с настъпването на датата за изпълнение на законовото задължение, без да е осъществило дължимото поведение, дружеството-касатор е нарушило законовата норма.

Настоящата инстанция намира необходимо да отбележи, че в настоящият случай за соченото нарушение е наложено наказание, което е определено в национален закон-чл. 62 ЗЗНН, въз основа на предвидените критерии в чл. 21 от Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти (ОВ, L 265/9 от 9 октомври 2009 г.). Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от ЗЗНН /в приетата редакция/ на лице, което не изпълни задължението по чл. 17, ал. 1, се налага имуществена санкция в размер на 500 лв. на тон върху количествата несъздадени запаси. С оглед факта, че дружеството към 01.07.2022 г. не е създавало определените му нива на запаси за извънредни ситуации от 34 490 тона котелно гориво, правилно наказващият орган е определил, че имуществената санкция възлиза на 17 245 лева, като я е съобразил със законовите изисквания.

В случая е ангажирана отговорността на юридическо лице. Отговорността по чл. 83 от ЗАНН е обективна и безвиновна отговорност и се реализира в случаите на допуснато нарушение при осъществяването на дейността на ЮЛ или едноличния търговец. Нарушението е извършено от дружеството в качеството му на задължено лице по смисъла на §1, т. 11 от ДР на ЗЗНН, във връзка с чл. 23, ал. 2 от ЗЗНН и във връзка с неизпълнение на задължение за създаване и съхраняване на определените му нива на

ЗИС. Съдът намери, че приложение не може да намери разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, доколкото констатираното нарушение разкрива именно типичната, а не по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с деянията от този вид. С него е засегнат изключително значим кръг от обществени отношения, свързани с осигуряването и съхранението на определения от ДА Д. минимум от запаси на нефтопродукти.

С оглед изложеното, настоящият касационен състав намира, че въззивното решение не страда от поддържаните с касационната жалба пороци. Същото е валидно, допустимо и правилно, решението е мотивирано, като напълно обосновано и в съответствие с наличните по делото доказателства, постановено е при съблюдаване на процесуалните права на страните. СРС е достигнал до правилен извод за законосъобразността на издаденото НП, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

За изчерпателност на решението следва да се посочи, че по отношение на искането за спиране, отправено с касационната жалба не би могло да се приложи чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, поради неналичия на предпоставки за спиране на делото, доколкото по дело № С-395/2022 г. на Съда на ЕС е постановено решение от 30.04.2024 г.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да му присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.11.2023 г., постановено по НАХД № 15779 по описа за 2022 година на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав.

ОСЪЖДА „УАКС ТЕХ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Е. И. Дога, да заплати на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.